

vilbe der imidlertid gjøres en for brat og ikke tillstrækkelig forberedt Overgang fra det Bestaaende til en hel ny Ordning, og det turde derfor være rettest foreløbig at indskrænke Forandringen til kun at gjælde i saa stort et Omfang, som det gjøres nødvendigt af det ovenfor berørte Hensyn til Muligheden for Postmestrene af at føre et saadant Tilsyn med Forretningerne ved deres Kontorer, at de kunne bære det Ansvar, der paahviler dem. Man har derefter indskrænket sig til at foreslaa offentlig Ansættelse givne til de Kontorbetjente, som ifølge den bestaaende Ordning ere autoriserede til at modtage og kvittere for Postforsendelser, Postfuldmægtigene, og Foranstaltningen tænkes som en Begyndelse ikkun gennemført for Fuldmægtigene ved de Postkontorer udenfor Kjøbenhavn, som høre under 2den Lønningsklasse. Med Hensyn til de Vilkaar, hvorunder disse Bestillingsmænd skulde stilles, er det, da den Tjeneste, der paahviler en Fuldmægtig ved et større Postkontor, er forbundet med det samme Arbeide og Ansvar som en Kjøbenhavnsk Expedients eller en Expedients ved de bevægelige Postkontorer, ligesom de ogsaa i deres nuværende Stilling i Postmestrenes private Tjeneste oppebære Indtægter, der omtrent svare til Expedienternes Lønninger, anset for rigtigt at stille dem lige med Postexpedienterne, og de ere derfor i Lovforslaget optagne som hørende til 4de Lønningsklasse.

Ogsaa i en anden Henseende, foruden de ovenfor omtalte, er der i de siden 1870 forløbne Aar foregaaet en Udvikling af Postvæsenet, som ikke i et tilsvarende Forhold har fundet Sted i de tidligere Tidsrum, idet Antallet af Posthusene er blevet i høi Grad forøget derved, at der paa en stor Mængde Landstationer er oprettet selvstændige Postkontorer, medens saadanne tidligere saa godt som udelukkende fandtes i Kjøbstæderne. Paa den Tid, da Loven af 2den Juli 1870 emanerede, fandtes der udenfor Kjøbenhavn 105 Posthuse, hvoraf 82 vare optagne i Lønningsklasserne, medens 23 bestode som saakaldte „mindre Postexpeditioner“, der lønnedes med en samlet Godtgjørelse, indbefattende Vederlag for de med Bestyrelsen forbundne Udgifter. I de siden den Tid indtil Udgangen af 1880—81 forløbne Aar er Antallet af Posthuse udenfor Kjøbenhavn været til 170, saaledes at der altsaa nu er ikke mindre end 88 Posthuse, hvis Lønningsforhold ikke ere normerede ved nogen Lønningslov. Uagtet alle disse Stationer kaldes „mindre Postexpeditioner“ og vederlægges af den paa Finantsloven opførte Sum til „Besørgelse af mindre Postexpeditioners Forretninger ved Private eller i Forbindelse med andre Bestillinger“, er den største Del af dem dog af en saadan Betydning, at det for Forretningernes forsvarlige Udførelse har været nødvendigt at overdrage Bestyrelsen

af dem til Personer, der ere uddannede i Postvæsenets Tjeneste, og adskillige af disse Posthuse ere med Hensyn til Forretningernes Omfang af samme, eller endog betydeligere Størrelse end en Del af de Posthuse, som alt i tidligere Tid ere optagne i Lønningsloven. Bestyrelsen af de vigtigere blandt de heromtalte Postkontorer har derfor kun som en rent midlertidig Foranstaltning kunnet ordnes paa den Maade, at den betales med en samlet Godtgjørelse for Bestyrelsens Arbeide og Udgifter, i Almindelighed 12—1600 Kr. aarlig, kun for to Expeditioners Vedkommende 18 à 1900 Kr., medens det stadig har været Forudsætningen, at de ved en Revision af Lønningsloven maatte indordnes i Lønningsklasserne. Ikke blot have Bestyrerne et berettiget Krav paa at blive satte paa lige Vilkaar med andre Bestillingsmænd, der ere i Stillingen af tilsvarende Beskaffenhed og Betydning, men det vil ogsaa af Hensyn til Tjenestens tilbørlige Udførelse ved disse Posthuse være nødvendigt, at de forsynes med et særligt Kontorholdsvederlag til den fornødne Assistance, Bude, Lokale m. v. I nærværende Lovforslag ere derfor Bestyrerne af de større blandt de hidtilværende „mindre Postexpeditioner“ blevne indordnede i Lønningsklasserne, idet man med Hensyn til Afgjørelsen af, hvilke Kontorer der saaledes skulde tages med, har fulgt den nedenfor nærmere omtalte Regel, ikkun at optage saadanne Posthuse, som have et Brevantal af 36,500 aarlig eller ca. 100 Breve daglig.

Naar endvidere Frederiksberg Postexpedition er optagen i Lønningsklasserne, skjøndt den ikke kan bringes ind under den anførte Regel, da den som Indleveringskontor ikke modtager Post fra andre Posthuse, er dette begrundet i, at den med Hensyn til Forretningernes Omfang og Betydning maa sættes lige med de i 4de Lønningsklasse opførte Embeder. I Aaret 1880 er ved Expeditionen indleveret: 73,200 almindelige Breve, 1,645 anbefalede Breve, 1,804 Pengebreve, 16,516 Pakker og 3,540 Postanvisninger samt udbetalt 5,001 Postanvisninger og 1,367 Postopkrævninger.

Med Hensyn til de øvrige Afvigelser mellem nærværende Lovforslag og de nugældende Lønningsbestemmelser henvises til nedenstaaende Bemærkninger ved Lovforslagets enkelte Paragrafer.

ad § 1.

Hvad angaar Embedernes Inddeling i Lønningsklasser, er i det Hele her det samme System anvendt som i de tidligere Lønningslove af 27de Januar 1852 og 2den Juli 1870. Derimod ere Lønningerne i Henhold til, hvad der ovenfor er anført om Arbeidets og Ansvarets stadigvort voksende Omfang, ansatte noget højere end de nuværende.